

95. God wordt een baby'tje

JEZUS WORDT GEBOREN

God heeft alles gemaakt, weet je nog? En hij is overal en houdt van iedereen. Dus God is echt supergroot. Maar hoe ziet hij er eigenlijk uit? Wat denk jij?

Hoe God eruit ziet, daarover gaan heel veel verhalen in de Bijbel. Die vertellen dat God een keertje op visite is gekomen. Die supergrote God kwam gewoon op visite bij ons! En weet je hoe hij eruitzag? Nou, moet je horen...

Of nee, wacht, eerst dit nog. Bij dit verhaal horen zeven gekke geluiden. Ik moet die geluiden allemaal voorlezen, alle zeven, heel gek en heel hard. Tel je mee? Hier komt de eerste...

le-aaaah! le-aaaah!

'Rustig nou,' zegt Jozef, en hij streelt de ezel over z'n voorhoofd.

'Duurt het nog lang?' vraagt Maria, die op de ezel zit.

'Ik zie Betlehem al liggen,' zegt Jozef. 'Daar moeten we naartoe.' En hij wijst naar de lichtjes in de verte. Dat zijn de olielampen en haardvuren van het dorpje.

Maria wrijft over haar dikke buik. 'Hij wil er al bijna uit...' Jozef legt zijn hand erbij. 'Schopte hij nou?'

Maria knikt en ze lacht: 'Dit wordt me er eentje...' Jozef lacht mee, maar hij is ook een beetje bezorgd.

Eindelijk komen ze aan in Betlehem. Jozef kent het nog van vroeger, Toen logeerde hij hier, wanneer hij met zijn papa en mama naar een feest ging in Jeruzalem, hier vlakbij. Hij rent naar het hotelletje. Daar hoort hij iets geks. Kggggg... Kggggg... Wat is dat voor een raar geluid? Is iemand zo laat nog planken aan het zagen? O nee, dat is de eigenaar, en hij snurkt. Keihard.

Jozef bonst op de deur.

Kggggg... Kggggg...

Jozef bonst harder.

'Huh? Wat?' klinkt er.

'Ik ben het, Jozef! Uw achterneef. Mijn vriendin, eh, vrouw, krijgt een kindje. We zoeken een plek om te slapen.'

Een diepe, diepe zucht. En dan gestommel. Bom-bom-bom-bom-bom. De man doet met een chagrijnig gezicht open.

'Geen plek,' broemt hij.

'Ja maar, mijn vriendin, eh, vrouw is zwanger en we kunnen toch niet buiten slapen en...'

De man zucht weer diep. 'Oké, hier beneden is nog wel plek.'

Boeoe-oeoe-oeoe!

Jozef valt bijna omver van de schrik. Hij is een donkere kamer ingelopen en daar lijkt het wel te spoken.

'Dat is Berta maar,' bromt de eigenaar. 'Hier heb je wat licht.' En hij geeft een olielampje.

Nu ziet Jozef het. Daar staat een oude koe. En daar scharrelen een paar kippen. Tok-tok-tok-tok! En er staat een schaapje, die natuurlijk gaat blaten. Bèè-èè-èè!

'Eindelijk kunnen we liggen,' zegt hij.

'Ja, heerlijk,' antwoordt Maria en ze kruipen tegen elkaar aan in het hooi. Gelukkig kunnen ze hier een tijdje blijven.

Een paar nachten later schudt zij hem wakker. 'Het is zover, de baby komt!'

'Oké,' zegt Jozef, 'Ik haal de vrouw van de eigenaar, die heeft er vast verstand van...'

En de vrouw van de eigenaar gaat hen helpen. Maria heeft best veel pijn. Maar dan opeens - daar is die!

'Een jongetje!' zegt de vrouw van de eigenaar.

Het baby'tje gaat superhard blèren.

Wèèèèèè-èèèèèè-èèèèèè!

'Nou, die doet het,' zegt de vrouw. 'En alles zit eraan, hoor. Hij kan hier wel liggen.' En ze veegt de bak

schoon waaruit de dieren normaal eten of drinken.

'Hoe noemen jullie hem?'

'Jezus,' zeggen Jozef en Maria, precies tegelijk.

Zo kwam God dus bij ons op visite. Als een baby'tje!
Niet met heel veel bewakers. Of in een gouden auto.
Of met heel veel trompetten. Maar heel klein, tussen de dieren, in een voerbak. Dat is een bijzondere God, die zó op visite komt!

Een wonderlijk verhaal

God, die ons heeft gemaakt,
hij wordt nu zelf geboren.
Twee ogen / twee handen / twee oren,
kijk, alles zit eraan,
alles zit eraan...

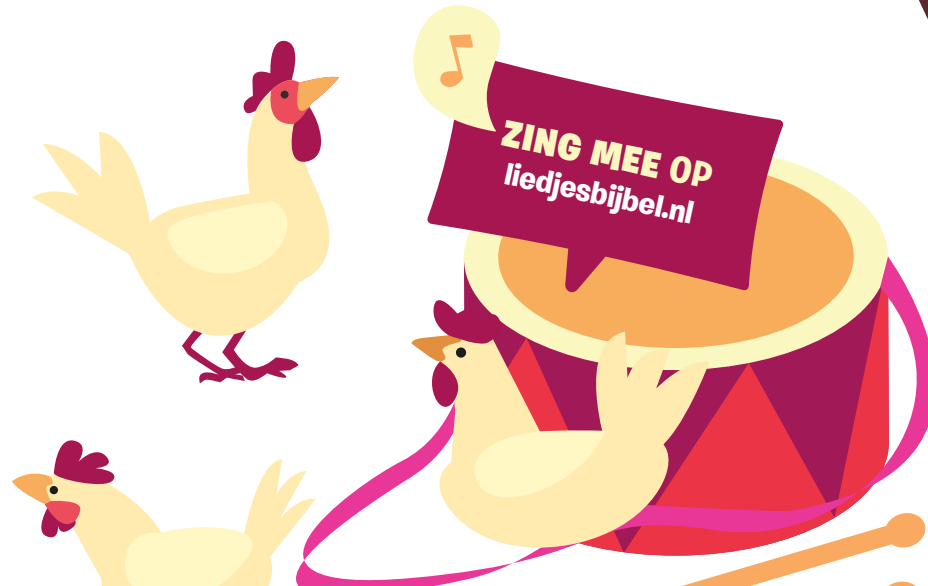
God, die alles al weet,
hij leert zijn eerste woorden.
Een koetje / een schaapje / een bokje.
Ja kindje, goed gedaan,
kindje, goed gedaan...

Wat een wonder,
wat een wonderlijk verhaal,
de grote God werd heel erg klein.
Wat een wonder,
wat een wonderlijk verhaal,
zo kan hij heel dicht bij ons zijn.

God, die overal leeft,
hij moet nu leren lopen.
Een stapje / voorzichtig / een grote,
en rommeldebommeldebom,
o nee, daar valt hij om...

God, die ons alles geeft,
hij krijgt nu zelf cadeautjes,
mirre / en wierook / en goud ook,
want God keert alles om,
God keert alles om...

Refrein

WETEN

We vieren **Kerst in de winter**, maar dat klopt eigenlijk niet. Als Jezus wordt geboren, slapen de herders **buiten** en dat doe je niet als het koud is. Jezus' verjaardag was waarschijnlijk in de lente. En Kerst zou dus ook eigenlijk in **de lente** moeten zijn...

Vroeger hadden veel huizen **twee verdiepingen**. De bovenste verdieping was netjes, daar ging je eten en slapen. Op de onderste verdieping konden in de winter de **dieren schuilen**. Jezus werd dus in een soort stal geboren, maar wel een heel andere dan tegenwoordig.

Een voerbak heet ook wel een **trog of een kribbe**. Die konden er heel verschillend uitzien. Soms waren het bakken van houten planken, soms was het een uitgeholde stam, soms een uitgeholde steen, soms een oude kan van klei. Omdat dieren veel **eten en drinken** nodig hebben, paste er ook prima een baby in. Dat gebeurde wel vaker.

PRATEN

God komt niet op visite met veel bombarie en toeters en bellen, maar onopvallend en klein als een baby'tje.

Waarom, denk je?

BIDDEN

Prijs God, die eindeloos groot is en toch ook heel klein kon worden en heel dicht bij ons kan zijn.

DOEN

Maak met elkaar van Lego (of iets anders) een Kerststal en zet die in de vensterbank. Vergeet de lichtjes niet!

VINDEN

Lucas 2